

τὴν ἐπὶ εἰκοσαετίαν κεκλεισμένην σχολήν, ὅπως εἰσφέρει κατ' ἔτος, ἀναλόγως πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἐπαρχίας του, ὠρισμένον χρηματικὸν ποσόν: ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ, *Τὰ μετὰ τὴν Ἀλωσιν (1453-1789)*, ἔκδ. Ἀρχ. Γερμανοῦ Ἀφθονίδου, Κωνσταντινούπολις 1870, σελ. 209· Μ. ΓΕΔΕΩΝ, *Χρονικὰ τῆς Πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας*, Κωνσταντινούπολις, ΑΩΠΓ', σελ. 232 ἐπ., συμπληροῦντα ἐν σελ. 220 σημ. 1, σελ. 223 σημ. 1, σελ. 226 σημ. 1 καὶ 2, σελ. 227 σημ. 2, σελ. 228 σημ. 1, σελ. 229 σημ. 1, σελ. 231 σημ. 1 καὶ σελ. 232 σημ. 2, τὸν κατάλογον τῶν ὑπὸ τοῦ Μ. ΠΑΡΑΝΙΚΑ, αὐτόθι, σελ. 37 ἐπ. ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ὑπ' αὐτοῦ σημειουμένων ὡς ἰδρυθεισῶν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς σχολῶν.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν εἰς πίστωσιν τοῦ Φιλοθέου ἀπομεινάντων τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων γροσίων ἔγινε τὸ μὲν δι' αὐλικῶν ὁμολογιῶν τῆς ἐπαρχίας Βάρνης (στίχ. 15), τὸ δὲ διὰ χρεωστικῆς ὁμολογίας τοῦ.... Τζίκη (στίχ. 16). Τοῦτο σημαίνει δύο τινὰ εἴτε ὅτι ἐπεστράφησαν εἰς τὸν Φιλόθεον ὁμολογίαι ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν γροσίων δύο χιλιάδων πεντακοσίων ἅτινα ὥφειλεν ὁ Φιλόθεος πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ἢ πρὸς ἄλλον ἢ ἄλλους τινάς, ἢ πρὸς τὸν Ἀγάπιον (καίτοι τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι ὀλιγώτερον πιθανόν), καθὼς καὶ μία χρεωστικὴ τοῦ Νικολάκη Τζίκη, ἀντιπροσωπεύουσα ποσὸν χιλίων γροσίων, ἅτινα αὐτὸς ὥφειλεν εἰς τὸν Ἀγάπιον καὶ ἤδη θὰ πληρώσῃ εἰς τὸν Φιλόθεον, ἢ ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος, φερέγγυος ὡς δείκνυται ἐκ τοῦ κοσμητικοῦ ἐπιθέτου δι' οὗ τιτλοφορεῖται, ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν εἰς τὸν Ἀγάπιον. Εἴτε ὅτι διὰ τῆς αὐλικῆς ὁμολογίας (περὶ ὧν βλέπε καὶ 81) νοοῦνται ὁμολογίαι χρεωστικαὶ τοῦ Ἀγαπίου πρὸς τὴν μητρόπολιν Βάρνης, καίτοι τοῦτο μοῦ φαίνεται ὀλιγώτερον πιθανόν.

Ὡς ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Μ. ΚΑΛΙΝΔΕΡΗ, *Τὰ λυτὰ ἐγγράφα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Κοζάνης*, Θεσσαλονίκη 1951, σελ. 119, 60 (τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1790) δημοσιευομένης ἐν περιλήψει ἐπιστολῆς τοῦ Κοζάνης καὶ Σερβίων Θεοφίλου πρὸς τὸν Ἀγάπιον προκύπτει, ὁ τελευταῖος οὗτος προθύμως ἐξυπηρετεῖ συναδέλφους του, διανέμων εἰς πιστωτῶν ποσὰ ἀποστελλόμενα αὐτῷ διὰ τόκους δανείων ἢ ὀφειλῶν των. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀπευθύνεται πρὸς αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸ παρὸν δὲ ἐγγράφον συνετάχθη εἰς τὰ Θεραπειά, προάστιον καὶ θέρετρον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦτο δὲ εἶναι τοῦ ἔτους 1890 καὶ ἐκεῖνο τοῦ 1780, προκύπτει, νομίζω, ὅτι ἔδρα τοῦ Κυζίκου ἦτο ἡ Κωνσταντινούπολις.

Περὶ τῆς τουρκικῆς φράσεως *γενόμενος Ἰμπρά βὲ Ἰσκάτ ἀμμεῖ δαβαδάν, βὲ καφέϊ μονταλαμπαντάν* τοῦ στίχου 19-20 βλέπε 77 καὶ 88.

1 † ἡ ταπεινότης ἢ ἐμὴ διὰ τοῦ παρόντος ἐπισφραγίστου, καὶ ἐνυπογράφου ἐξοφλητικοῦ

2 αὐτῆς γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι παραγενόμενος ἤδη εἰς χωρίον Θερα-

3 πεία, ἐθεώρησα με(τὰ) τοῦ πανιερωτάτου, καὶ σεβασμιωτάτου μοι δεσπότη, καὶ

4 Γέροντος ἁγίου Κυζίκου κυρίου μοι κυρίου Ἀγαπίου καθαρὸν, καὶ ἀκριβῆ
λογαρια-
5 σμὸν περὶ τῆς χρηματικῆς ποσότητος, ὅπου ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας μου Βάρνης
6 ἔστειλα διαφόρως τῇ σεβασμιωτάτῃ μοι αὐτοῦ πανιερότητι, ἥτις χρηματικὴ
ἐξαπο-
7 στολὴ ἤρξατο γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἀψγ^{ον} ἔτους μέχρι τοῦ τρέ-
8 χοντος ἀψγ^{ον} ἔτους. ἀπεδείχθη δὲ ἀκριβῶς, ὀφειλομένων τῆς σταλείσης
9 παρ' ἐμοῦ χρηματικῆς ποσότητος τῶν δοθέντων ἐξ αὐτῶν ἄσπρων διὰ λογα-
10 ριασμὸν τῶν διαφόρων μου πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους ἀρχ(οντας) δανειστάς μου,
καὶ ζητομηρί-
11 ων, καὶ χαρατζίων, καὶ ἐτησίων τῆς σχολῆς εἰς τὸ κοινὸν τῆς τοῦ Χ(ριστοῦ) με-
12 γάλης ἐκκλησίας, ὅτι πρὸς τελείαν ἐξόφλησιν ἔχω λαμβάνειν μόνον
13 γρόσια τρεῖς χιλιάδας πεντακόσια, ἅτινα καὶ εὐθὺς μοὶ ἐνεχείρησεν ἡ σεβα-
14 σμιωτάτῃ μοι αὐτοῦ πανιερότῃ, τὰ μὲν γρόσια δυὸ χιλιάδες πεντακόσια δι' αὐ-
15 λικῶν ὁμολογιῶν τῆς ἐπαρχίας μου Βάρνης, τὰ δὲ χίλια γρόσια διὰ χρεωστι-
16 κῆς ὁμολογίας τοῦ τιμωτάτου κερ νικολάκη τζίκη, καὶ ἐξώφλησα τέλεον με(τὰ)
17 τῆς σεβασμιωτάτης μοι αὐτοῦ πανιερότητος περὶ πάσης, καὶ παντοίας χρηματικῆς
18 ληψοδοσίας, γενόμενος Ἰησοῦς βὲ Ἰωάννης ἀμμεῖ δαβαδάν, βὲ καφέι
19 μονταλαμπαντάν, τὸν ἰσχυρότερον εἰπεῖν, διὸ καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων ἐνδειξὴν
20 ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἐξοφλητικὸν γράμμα, καὶ κατασφαισθὲν τῇ ἰδίᾳ μου
21 σφραγίδι, καὶ ὑπογραφῇ, ἐδόθη τῇ αὐτοῦ σεβασμιωτάτῃ μοι πανιερότητι
22 εἰς διηνεκὴ ἀσφάλειαν
23

ἁψγ^{ον} Ἰουνίου κδ^{ον}

24

σφραγὶς
Φιλοθέου
Βάρνης

† ὁ Βάρνης Φιλόθεος βεβαιοῖ

88

Ἐξοφλητικὸν γράμμα

Φύλλον χάρτου
0,325 × 0,220

1791, Ἰανουάριος
Κωνσταντινούπολις (·)

Ἡ Φωτεινὴ, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Πολυχρόνη Γούναρη καὶ σύζυγος τοῦ ποτὲ Ἀντώνη
Ράπτη ἐξ Ἐδρινεκαπῆ καὶ ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς αὐτῆς Πέτρος υἱὸς τοῦ ποτὲ Γιοβάννη
Τζοακιδιτζῆ, ὁμολογοῦν ἐνώπιον τῶν ὑπογεγραμμένων μαρτύρων, ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ
μητροπολίτου Κυζίκου καὶ γέροντος Ἀγαπίου, τὰ ἑξῆς: Ἡ μὲν Φωτεινὴ γρόσια χίλια διὰ
τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσέφερε κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ὡς ὑπηρετρία εἰς τὸν ἀποβιώσαντα
ἀδελφὸν τοῦ Ἀγαπίου Χρῦσανθον τὸν Σηλιβρίας, ὁ δὲ γαμβρὸς αὐτῆς Πέτρος, χρεωστι-

